

Ονοματολογία χημικών ενώσεων

Κανόνες που αφορούν στην ονομασία ανόργανων ενώσεων, με την προϋπόθεση ότι γνωρίζουμε το μοριακό τύπο αυτών.

α. Οι ενώσεις των μετάλλων (ή του ιόντος NH_4^+) με πολυατομικό ανιόν ονομάζονται με το όνομα του ανιόντος πρώτο και το όνομα του μετάλλου(ή NH_4^+) μετά. Π.χ.

K_2CO_3 ανθρακικό κάλιο
 $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$ φωσφορικό ασβέστιο
 NH_4ClO_3 χλωρικό αμμώνιο

β. Επίσης, οι ενώσεις του υδρογόνου με πολυατομικά ανιόντα ονομάζονται με το όνομα του ανιόντος πρώτο και τη λέξη «οξύ» μετά.

H_2SO_4 θειικό οξύ
 H_3PO_4 φωσφορικό οξύ

γ. Οι ενώσεις του υδρογόνου με τα στοιχεία F, Cl, Br, I, S, CN ονομάζονται ως εξής: υδρο + όνομα Α.

HCl : υδροχλώριο

H_2S : υδρόθειο

HCN : υδροκυάνιο

δ. Η ονομασία ένωσης μετάλλου (ή NH_4^+) με αμέταλλο προκύπτει από το όνομα του αμετάλλου με την κατάληξη -ούχο ή -ίδιο και ακολουθεί το όνομα του μετάλλου (ή NH_4^+). Να παρατηρήσουμε ότι, αν το μέταλλο έχει περισσότερους από έναν αριθμούς οξειδωσης, τότε μέσα σε παρένθεση αναγράφεται με λατινικό αριθμό ο αριθμός οξειδωσης στον οποίο αναφερόμαστε. π.χ.

MgBr_2 βρωμιούχο μαγνήσιο
 FeS θειούχος σίδηρος (II)
 Fe_2O_3 οξείδιο σιδήρου (III)

ε. Η ένωση ενός μετάλλου με το υδροξείδιο ονομάζεται υδροξείδιο του μετάλλου.

π.χ.

KOH υδροξείδιο του καλίου,
 $\text{Al}(\text{OH})_3$ υδροξείδιο του αργιλίου

στ. Μερικές φορές δύο στοιχεία σχηματίζουν περισσότερες από μία ενώσεις. Για τη διάκριση αυτών, στις περιπτώσεις αυτές, χρησιμοποιούμε αριθμητικά προθέματα, που δείχνουν τον αριθμό ατόμων του δεύτερου στοιχείου. Π.χ.

CO μονοξείδιο του άνθρακα CO_2 διοξείδιο του άνθρακα
 N_2O_5 πεντοξείδιο του αζώτου PCl_5 πενταχλωριούχος φωσφόρος